

• **صاحب امتیاز:** خبرگزاری جمهوری اسلامی
 • **سردبیر:** حسام الدین برومند
 • **معاون فنی:** محمدملاعلی اکبری
 • **دبیران:** مصطفی عیوضی (سیاسی)
 • مهدی مهرپور (اقتصادی)
 • زرتین رستمی و نند (اجتماعی)
 • بنفشه غلامی (جهان)

• **لیدا فخری** (اندیشه) «محمدرضا عزیزی (گزارش)
 • **زهرا کشوری** (زیست بوم) «فرناز قلعه دار (حوادث)
 • **مهدی کلهرنژاد** (جراحی)
 • **صفحه‌آرایی** «ایران»
 • **ویراستاری** «ایران»
 • **ابوالفضل نسایی** (عکس)

• **تلفن:** ۸۸۷۶۱۷۲۰؛ **نمابر:** ۸۸۷۶۱۲۵۴؛ **ارتباط مردمی:** ۸۸۷۶۹۰۷۵
 • **پيامک:** ۳۰۰۴۵۱۲۳۳؛ **روابط عمومی:** **نشانی:** تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
 • **صندوق پستی:** ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵۰۳۸؛ **امور مشترکین:** ۸۸۷۴۸۸۰
 • **چاپ:** چاپخانه های همشهری، شرکت چاپ جام جم
 • **سازمان آگهی های روزنامه ایران:** دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
 • **پذیرش سازمان آگهی ها:** ۱۸۷۷۲ (۰۲۱)
 • **انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:** ۸۸۵۴۸۸۹۲-۵

«ایران» رادر صفحه‌های مجازی دنبال کنید

هیچ توضیحی برای درد وجود ندارد. کلمات فنی سر می‌رسند که همه چیز تمام شده و آب‌ها از سیلاب افتاده....

اندوه یل سران ۱۸۶۷

امام حسن مجتبی (ع):

کسی که در دلش هوایی جز خشنودی خدا خطور نکند، ضمانت می‌کنم که خداوند دعایش را مستجاب کند.

سخن‌روز

کافی: ج ۲، ص ۶۲، ۱۶

نگاره

۸

فضای مجازی

یوم‌الله ۲۵ فروردین

حسن روح‌الامین گرافیسیت با بازنشر عکسی از نمایشگاه «جام بلا» در صفحه مجازی‌اش یاد استاد حبیب‌الله صادقی را گرامی داشت و درباره وعده صادق در ۲۵ فروردین نوشت: «به اندازه هزار و چهارصد سال کار نکرده داریم.» این جمله استاد عزیزم مرحوم حبیب‌الله صادقی بود، یک چیزی بین من و ایشان مشترک بود و آن به قول خودشان بیش‌فعال بودن در زمینه کار بود. الان که بعد از گذشت حدود ۲۳ سال کار مستمر و بدون وقفه به گذشته و آینده خودم نگاه می‌کنم، دلم می‌خواهد به اندازه همه کسانی که در گذشته و در آینده تاریخ برای مولا کار کردند و می‌کنند، کار کنم. شب‌ها با ناراحتی اینکه نشد آن چیزی که باید می‌شد به بستر می‌روم و صبح با امید اینکه این بار بهتر کار می‌کنم از جا بلند می‌شوم. از تمام کارهایی که کردم شرمندانه هستم، نبود آن چیزی که باید می‌بود. حالا کاری نداریم به اینکه اصلاً دور از ساحت مقدس اولیای خدا هست که کسی مثل من برای ایشان کار کند. یاد نمی‌رود که اگر درعمر هر موفقیت بزرگی در اطرافم دیدم پشتش سال‌ها تلاش بی‌وقفه بوده. یوم‌الله ۲۵ فروردین را فقط و فقط، تلاش خستگی‌ناپذیر به اینجا رساند که دوست و دشمن را حیرت‌زده کرد. ما به جای تعریف و تمجید و نقش‌نماشاکر داشتن باید کار کنیم، فتوحات بعدی با تلاش‌های امروز ما شکل می‌گیرد. خوب این سنگر را فتح کردیم، در هر تخصص و رشته‌ای که هستیم، فتوحات دیگر نیاز به تلاش الان ما دارد. راستش را بخواهید من همه‌اش کار می‌کنم ولی دوتا حس همیشه همراهم است: «یکی اینکه تشنه‌تر می‌شوم؛ دوم اینکه هر چه بیشتر می‌گذرد دستم خالی‌تر می‌شود. مثل یک حسرت جاری و مدام شب به خودم می‌گویم نشد آن کاری که باید.»

بهترین روش برای تنبیه متجاوز و جلوه‌ای از درایت رهبری ایران

حامد خسروشاهی فعال فرهنگی و رسانه‌ای آذربایجان شرقی در یک استوری در واکنش به عملیات وعده صادق نوشت: جنگ اوکراین تأثیر مهمی بر موازنه تهران-تل‌آویو داشت. روسیه همواره از حامیان رژیم صهیونیستی بود که بعد از این جنگ و همراهی تل‌آویو با اوکراین از این همراهی کاست. پوتین در تماس با رئیس‌جمهور ایران بیان داشت آنچه از سوی ایران اتفاق افتاد بهترین روش برای تنبیه متجاوز و جلوه‌ای از درایت رهبری ایران بود.

دعای سلامتی برای حسن شکوهی

صفحه مجازی حسن شکوهی بازیگر طنز با انتشار عکسی از این بازیگر روی تخت بیمارستان نوشت: وی از چهاردهم فروردین ماه به علت عارضه مغزی در بیمارستان بستری شده‌است، با توجه به شرایط پیش‌آمده، این هنرمند از همه مردم و دوستان طلب دعای خیر و سلامتی دارند. حسن شکوهی در فیلم‌ها و سریال‌های زیادی ایفای نقش کرده‌است و با فیلم‌های مهران مدیری شناخته‌شده.

رونمایی از پوستر نمایش «مرگ با طعم نسکافه»

نیکی مظفری با انتشار پوستر از نمایش «مرگ با طعم نسکافه» در صفحه مجازی‌اش نوشت: بلیت فروشی این نمایش آغاز شد. «مرگ با طعم نسکافه» نمایشی ۶ پرده‌ای است که با استفاده از کلیدواژه‌های مهم زندگی به روایت برش‌های دراماتیک در زمان حال، دهه سی و صد سال گذشته می‌پردازد. از نکات جالب توجه این اجرا، حضور پررنگ موسیقی است. نویسنده و کارگردان: بابک صحرایی، مجری طرح: نازنین صحرایی، بازیگران: بهنام شرفی، نیکی مظفری، گل‌ناز عیاسی، بهراد محمدی، روشنگر رضایی مهر و بابک صحرایی و خواننده- بازیگرها: محمدرضا عیوضی و مسعود امامی هستند. این نمایش از ۱۶ اردیبهشت ماه در عمارت نوفل‌لوشاتو هرسب ساعت ۱۹:۳۰ روی صحنه می‌رود.

هزار باده ناخورده بیستون

سهراب پورناظری ویدیویی از تازه‌ترین اثر خود در مجموعه هزار باده ناخورده منتشر کرده به نام «باوران میسم» و نوشت: این اثر را شاید بتوان «محبوب‌ترین» اثر «موسیقی تئوبر» نامید. آهنگی بسیار ساده و روان اما غیرقابل تکرار؛ این کار برایم مثل شعر «سعیدی» است، سهل و ممتنع و دست‌نیافتنی. بی‌گمان سخت‌ترین کار همین است خلق اثری به غایت زیبا اما ساده. روز تصنیف این اثر جزو انگشت‌شمار خاطراتی است که از سالیان ابتدایی زندگی‌ام در خاطر دارم، روزی تابستانی در خانه محله کسری کرمانشاه... و پس از چند دهه در آغوش پادشاه کوه‌ها «بیستون» و در زیر سایه حضرت «پدر» افتخار همنازی این اثر بی‌همتا نصیب شد. «بیستون» و «باوران» و «کیخسرو تئوبر» خود باده‌هایی از هزاران باده ناخورده منظومه ایران‌اند.

نقل قول

اینکه سر بقیه را کلاه بگذاریم و بخندیم کمدی نیست

این‌طور که پیش می‌رود، کمدی سینمای ایران را تسخیر می‌کند و اتفاقات خوبی را برایش رقم نمی‌زند چون کمدی این‌گونه نیست که سر کسی را کلاه بگذاریم یا کسی را دست‌بندازیم و به این وسیله بقیه را بخندانیم. سینما باید روال خود را طی کند؛ مانند سینمای کمدی جهان. سینمای کمدی در جهان این‌گونه نیست. سینمای کمدی چالین این‌گونه است؟ یا سینمای ژاک تاکن و فرناندو؟ کمدی مراحل خودش را دارد. سینمای ایران این‌طور که پیش می‌رود کمدی تسخیرش می‌کند و اتفاقات خوبی را برایش رقم نمی‌زند. از فعالیت‌های جدید من «خروج ممنوع است» که تولید شبکه ۳ سیماست و آقای لفاقیان کارگردان آن است. عوامل تولید در حال شهرک‌سازی برای این سریال هستند. یکی دیگر از کارهایم برای رویکاست که از پلتفرم‌ها پخش خواهد شد. این سریال کمدی سنگین و خوبی است.

بخشی از گفت‌وگوی اصغر سمسارزاده با ایرنا

یادداشت

به بهانه حضور هنرمندان ایرانی در دوسالانه هنرونیز
 هنر چگونه می‌تواند اندوه غزه را بیان کند؟

امیر عبدالحسینی
 کیورینور
 ارشد ایران
 در ششمین
 دوساله
 هنر و نیز

«هنرمند به جای همه آنان سخن می‌گوید که قادر به سخن گفتن نیستند.» این کلام آندره تارکوفسکی سینماگر نامدار روس است که هنرمند را به مثابه یک پیامبر می‌داند؛ چرا که هنرمند «زیبایی» را همراه با آیین‌های اخلاقی می‌آفریند. اما آنجا که هنرمند قادر به سخن گفتن نیست تکلیف چه خواهد بود؟ آنجا که موضوع بزرگتر از توان و داشته‌های هنرمند است چه باید کرد؟ فرض کنید نویسنده‌ای، نقاشی یا فیلمسازی بخواهد عظمت و اندوه و ایثار مردم غزه را بیان کند. چنین چیزی شدنی است؟ هنرمند و نویسنده هر چه بکوشد نمی‌تواند اقیانوس این واقعه را آنگونه که رقم خورده در ظرف هنر و کلام بریزد. با این همه آموزه‌های ما تعریفی جامع‌تر از هنر ارائه

می‌دهد و افعال بلند مرتبه‌ای را برابر با هنر می‌داند. در آرمان شهر فلاسفه غرب و شرق و نگاه فیلسوفان اسلامی هنری ارزشمند است که فضایل والا به همراه داشته باشد و این فضایل همان است که در شهادت این نظر کرده‌های بهشت خداوند به زیباترین شکل نمایان شده است.

نیست. وظیفه هنرمند بازنمایی آن موقعیت است. این نظریه توصیف تجربه‌های نامتناهی مانند، ایمان، امید، شگوه، شگفتی، ستایش، هراس، مرگ و... را شامل می‌شود و به امور فراموش‌ناشدنی تاب‌نیابردنی و از همه مهم‌تر تفکر برانگیز اشاره دارد. از نظر «لیوتار» امر والا در نمایش‌امور نمایش‌ناپذیر معنا می‌یابد و به تصویرگری نوعی از احساس می‌پردازد که تخیل انسان قادر به درک عظمت و قدرت آن نیست.

از این منظر است که هنر نقاشان صاحب‌نامی چون مرتضی اسدی، کاظم چلیپا، غلامعلی طاهری، عبدالحمید قدیریان و مصطفی گودرزی اهمیت مضاعفی دارد و تجربه نایی از زیباشناختی «هنر والا» را به نمایش می‌گذارد.

بازنمایی عنصر ناب هنری یکی از سه موضوعی است که «کاندینسکی» لازمه شکل‌گیری هر اثر هنری می‌داند. این نقاش و نظریه‌پرداز هنر شرط دیگر را چنین می‌داند که هنرمند فرزند زمانه خودش باشد و اثر او بازتاب کاملی از تجربه‌هایش را منعکس کند. دارا بسودن بیان و سبک فردی بسومین خصوصیت اثر هنری از دیدگاه کاندینسکی است. سه ویژگی مهمی که در آثار این هنرمندان نقاش نمایان است تا تصویری از والایی را به کودکان غزه تقدیم و به آیندگان منتقل کند.

عکس نوشت

تجسم

هنرهای میان‌رشته‌ای

هنر که از تبار تاریخی خود، بدون اعتنا به محدوده‌های قابل نامگذاری، تنها براساس احساسات عاطفی و نیازهای روزمره یا میل به زیبایی و... شکل گرفته بود، در دوره‌های تاریخی مختلف دسته‌بندی و نامگذاری شد.

تا فرارسیدن دوره مدرنیسم، هویت هر یک از رشته‌های هنری رابطه مستقیمی به میزان استقلال و قابلیت تفکیک آن از سایر رشته‌های هنری داشت. به عبارتی تعیین محدوده هر هنری یکی از مشخصات ذاتی آن محسوب می‌شد. نقاشی، نقاشی بود. مجسمه‌سازی، مجسمه‌سازی بود. نمایش، نمایش بود و هر نوع تداخل معنایی یا فرمی هر رشته‌ای با سایر رشته‌های هنری با «تعریف جامع و مانع» برطرف می‌شد. ابداع عکاسی یکی از مهم‌ترین و مباحثه‌برانگیزترین دوره‌ها و نمونه‌ها در چگونگی الزامات چنین استقلالی بود.

عکاسی در بدو پیدایش موضوعی علمی و فنی محسوب می‌شد و به تدریج با شباهت‌هایی که به تولید تصویر با نقاشی داشت، به‌عنوان یکی از هنرهای بصری با به میدان گذاشت. از این جهت به شدت وامدار نقاشی بود و برای اصول و مبانی خود به اصول و مبانی نقاشی ارجاع می‌کرد. اما نیاز به استقلال، جریان عکاسی را وادار به استقلال از نقاشی کرد و عکاس‌ها نظریه‌پردازان را به چاره‌جویی واداشت. از جمله اولین نظریات تأثیرگذار و تلاش‌ها برای احراز هویت عکاسی در قیاس با نقاشی و سایر هنرهای تجسمی، در پی دست یافتن به شیوه‌ها و تعاریفی بود که بتواند مرز نگاه و اثر عکاسانه را از نگاه و اثر نقاشانه متمایز کند. این تلاش دامنه وسیعی از مضمون و سوژه‌یابی، تحلیل‌ها و ذهنیات و... را دربرمی‌گرفت. از این منظر کمال عکاسی دور از این استقلال و ماهیت انحصاری قابل تحقق نبود. عکاسی تا جایی «هنر» فرض می‌شد که بر نمایشات خود تکیه داشته باشد و نه بر اشتراکی که با سایر هنرها داشت. تا جایی که از طرف بعضی منتقدان، حتی آزمون‌های اولیه برای ارائه تکنیک‌های تک نسخه‌سازی عکس در شیوه بعضی از هنرمندان برای رسیدن به شکل هنرمندانه آثار، تمایلی ناکام و سرخورده از علائق نقاشانه فرض می‌شد. عده‌ای هم این تلاش عکاسان را بر نمی‌تافتند و آن را نوعی سعی بیفروجه برای وارد کردن فعالیت فنی عکاسی به حوزه هنری دانستند.

مدرنیست‌ها آنچه باعث از بین رفتن مرز هنرها می‌شد را نمی‌پذیرفتند. با قبول اولین نظریه‌پردازان مدرنیست‌ها و ظهور مدرنیست‌های متأخر و خصوصاً آنچه «یست مدرنیسم» شناخته می‌شود، نظریات به سمت و سویی گرایش یافت که در یک عبارت فراگیر با عنوان «هنرمعاصر» شناخته می‌شود. هنوز عکاسی به‌طور کامل به موقعیت مستقل مورد نظر نسل اول و دوم نرسیده بود که خط‌کشی بین رشته‌ها در همه فضای هنری در رویکردهای هنر معاصر، بتدریج ارزش‌های قطعی خود را از دست داد و مرزهای میان رشته‌ها روز به روز کمرنگ‌تر شد و هنرها چنان در هم آمیختند که «کلیت هنر» جای تفکیک رشته‌های تجسمی را گرفت.

هنرهای جدید زائیده این باور هنر معاصر بودند. در این رویکرد، اصرازی بر تفکیک هنرها وجود ندارد. بنابراین می‌توان مرزهای بین عکاسی و نقاشی را ندیده گرفت یا نقاشی‌های برجسته ساخت و روی بوم‌های بزرگ، نگارگری کرد.

عکاسی در بدو پیدایش موضوعی علمی و فنی محسوب می‌شد و به تدریج با شباهت‌هایی که به تولید تصویر با نقاشی داشت، به‌عنوان یکی از هنرهای بصری با به میدان گذاشت.

به همت شهرداری و شورای شهرآیده، جشن بزرگ اقوام ایرانی با حضور مردم و میهمانانی از جای‌جای ایران در محوطه تاریخی انگشت سلمان ایذه برگزار شد.

عکس: میراث ایرا